

Bernhard Baunsgaard: Jeg tager kun ordet, fordi finansministeren sagde heroppe, at jeg ikke havde ret i min kritik. Men det har jeg. Enten er der brug for at rette i reglerne om branderstatning, eller også er der ikke brug for rettelse; der gives ikke nogen tredje mulighed. Loven træder i kraft 1. januar. Hvis der skal være mening med en rettelse, må den vedtages senest her i december. Finansministeren har lovet at se på forholdene, men han kommer først med denne oplysning i december. Vel, hvis det har været klart under udarbejdelsen af disse regler, at der ikke skal rettes i loven, så kan det forsvares. Men så kan det ikke forsvares, at finansministeren for et øjeblik siden stod heroppe og sagde, han var parat til i udvalget at drøfte, om vi alligevel skulle rette i branderstatningsreglerne. Undskyld, hr. finansminister, dette tyder på, at der har manglet overblik i dette spørgsmål. Jeg kan stadig væk ikke — efter det, ministeren har sagt, endnu mindre end før — tilbagevise påstanden fra den borger, der siger, at der er tilfældighed i vores skattelovgivning i øjeblikket.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Jens Foged*): Nu stiller den højtærede finansminister da vist sagen lidt på hovedet, når han kommer og siger her, at vi vil en stramning af reglerne. Det kan da ikke passe, for så skulle den højtærede finansminister såmænd nok have hoppet på i en fart. Det, vi tilbyder i dette forslag, er at gå ind på forslaget i betænkningen, som vi skrev i sommer, om, at i brandtilfælde skal brandskadeserstatningen ikke beskattes, hvis man tager afskrivningerne og fører fra den gamle masse over på den nye masse. Nu fremstiller den højtærede finansminister det her, som om vi vil føre en stramning ind i billedet. Det var en almindelig opfattelse i udvalget, det er jeg overbevist om, at vi for brandenes vedkommende nok var gået lidt for vidt, og derfor blev vi i udvalget, og det var hele udvalget, enige om, at vi skulle se på afskrivningsreglerne, for hvis vi så på afskrivningsreglerne, så kunne de indarbejdes på en sådan måde, at branderstatningerne ikke skulle beskattes. Jeg håber, finansministeren har fået fat i den opfattelse, for det var udvalgets opfattelse, det er jeg aldeles overbevist om.

Nu siger regeringen og finansministeren, at henstandsordningen tager vi ikke ind i billedet. Nej, vi accepterer ikke det som noget gode, at man har fået en gæld i ejendommen, en gæld, som skal forrentes med renter og rentes rente, sådan at der til sin tid, når ejendommen skal afstås, ikke engang er så mange penge i udbetalingen, at vedkommende, der forlader ejendommen, kan få fem flade øre med sig, idet udbetalingen skal indbetales til staten på grund af en branderstatning, for hvilken der er ydet henstand. Tag regneeksempel efter regneeksempel; der vil ikke blive penge til udbetaling til den borger, der forlader sin tidligere brændte ejendom, hvis finansministeren gennemfører dette. Det er en urimelig brandskat, som ministeren her pålægger.

Med hensyn til ekspropriationerne er der også visse urimeligheder; de behandles ikke ens, fordi der er fradragsregler, der virker i ét tilfælde og ikke i et andet.

Må jeg sige med hensyn til datoen, at vi kan godt nå det, for det er jo de brande, der opstår i 1973, der sådan set kommer ind under reglerne. Men naturligvis skal alle borgere, alle forsikringstagere, helst fra begyndelsen af januar måned vide, under hvilke regler man lever; beregningerne skal jo også foretages kontinuerligt.

Jeg fik ikke noget svar på fra ministeren, hvordan han ser på f.eks. brand af fredede ejendomme her i byen eller i andre byer, om det virkelig er rimeligt, at man skal genopføre en fredet ejendom, og når den fredede ejendom er blevet genopført, så skal der ske en beskatning af branderstatningen. Kan det virkelig være rimeligt? Der har aldrig været afskrivningsregler dér; der er det heller ikke på visse andre ejendomme. Jeg håber, finansministeren vil indrømme det rimelige i det, udvalget kom til, nemlig at vi overfører afskrivningerne, og så fritager vi erstatningerne for skat.

Finansministeren (*Grimbaum*): Jeg har ikke sagt, at venstre og konservative her kom med noget, der skulle være en stramning, for det kunne jeg heller ikke tænke mig. Men hvis vi havde fulgt udvalgsbetænkningen, så er det givet, at det ville have været en stramning.

Det, jeg blot ville sige her i dag, er — og det er jeg glad for er kommet frem — for